

ST

donderdag 9 februari 2017

Uit & Thuis	
Top of Flop	2
Apollo 25 jaar	5
Film	6
Miniaturen expo	8
Televisie	9
Weer	12

MUSICAL

Poppenkolder van De Jeugd

Het laatste waar je bij rapformatie De Jeugd van Tegenwoordig aan denkt, is een musical. Daarom maakten ze ‘Watskeburt?!’ ►P4-5

FILM

Trouw aan geloof

Voormalig misdienaar Martin Scorsese komt na ruim 25 jaar met de verfilming van het boek *Silence*. Hoe blijf je je geloof trouw? ►P6-7

Mijn lichaam maakt mijn
kunst

Fotografie Henriëtte van Gasteren laat met de expositie ‘Lilith: Under My Skin’ in het Apeldoornse CODA museum het vlees spreken in controversiële beelden. ►P2-3

Liliths billen

Expositie Henriëtte van Gasteren, alias Lilith, maakt absurde en soms omstreden kunst. In CODA is nu een foto- en videotentoonstelling te zien. „Mijn 93-jarige vader heeft respect voor me, maar kan niet al mijn werk waarderen.”

Marion Groenewoud

Ja, de slager moest wel even met zijn vrouw overleggen toen ze hem vroeg voor een gezamenlijke fotosessie in het slachthuis.

Henriëtte van Gasteren (1964) uit het Limburgse Reuver staat bekend om haar erotische en soms omstreden werk. „Zijn echtgenote vond het prima en was bij de opnames aanwezig. Net als de directeur van het slachthuis. Er was geen intimiteit. Ik droeg bovendien twee grote onderbroeken over elkaar, een witte en een roze. Want ik wist nog niet welke het mooist zou zijn in deze setting”, vertelt Henriëtte in haar razendsnelle tempo.

In het CODA Museum Apeldoorn is Henriëtte momenteel als haar alter ego Lilith alom aanwezig. De expositie *Lilith - Under my skin* toont vier fotoseries en vier video's die Lilith in de afgelopen jaren maakte. En dat betekent dat bezoekers haar volle lippen, haar grote borsten, de kaalgeschoren vagina, de schaamlippen, een piercing in de navel en haar billen zien.

In de fotoserie *Bit Player* is ze een figurant in andermans werkruimte. De schrijver die ze benaderde, kijkt stoïcijns naar zijn boekenkast waar Lilith met haar bovenlichaam tussen de boeken verdwijnt. Alleen haar in jarretels gestoken benen zijn nog zichtbaar. Ook een priester, die eerder geshockeerd was door haar

Ik vind mezelf niet mooi, liever had ik kleine ballerinatietjes

— Henriëtte van Gasteren

beelden, zegde toe mee te werken. We zien hoe hij haar voeten wast terwijl Lilith in netkousen voor hem zit. „We hebben allemaal verlossing nodig”, luidt zijn commentaar.

Marsepein

Haar ‘eigen bakkertje’ vond het ook meteen een goed plan om mee te werken. „Hij is fan van mijn werk.” We zien hem stevig Liliths billen kneden. Zijn kleinkinderen vertelde hij aanvankelijk dat het om een blok marsepein ging. De fotografe lacht: „Dit was best een gênante pose, ik lag opgerold met mijn billen vol meel. Het is net alsof je bij de dokter zit, je zet je verstand tijdelijk uit.”

Graag komt ze bij mensen over de vloer. Dan probeert ze zo min mogelijk het domein van de ander te verstoren. „Het huis is de tweede huid van een mens. Voor mijn serie *A House is Not A Home* had ik tientallen sleutels van personen die wilden meedoen. Ik mocht overal naar binnen. Voorwaarde is dat mensen niet thuis zijn. Iemand deed open in zijn ochtendjas, hij had me niet verwacht”, vertelt Henriëtte.

Badjas

„Zelf draag ik ook altijd een badjas als ik op locatie ga”, vertelt de kunstenaar. „Omdat ik op foto's geen strepen van sokken, onderbroek en beha op mijn lijf wil.”

Lilith, haar merknaam, heeft meerdere betekenissen. Het staat voor een vrouwelijke stormdemon, de drager van ziekte en dood. Maar Lilith wordt

ook gezien als een van De Zuiveren en Vlekkelozen. Als hogepriesteres werd ze aanbeden, en als godin uitgezonden om mannen van de straat te houden. Ze zou de eerste vrouw van Adam zijn, de ontembare die niet het onderspit wilde delven. Religie speelt vaker een rol in haar werk. In *Tabernacle* ligt ze languit en naakt met een kruis op de buik voor het altaar. „Hier maak ik de vergelijking met Jezus: *He gave his life and got respect. She gave life and got neglect.*”

De vrouw krijgt ook een eerbetoon in haar serie *Woman is the Pig of the World*. „Het varken staat voor de intelligente alleseter”, verklaart ze. „Waarom slik ik alles als vrouw?”, vraagt ze zich af. Deze serie maakte ze onlangs vanuit intense woede over onverantwoordelijke exen. „Een man zet kinderen op de wereld en laat ze zomaar in de steek. Zonder alimentatie te betalen. De moeder moet het zelf zien te rooien. Ik ben gelukkig met mijn huidige lief, maar die rol van de achteloze verwekker blijft

▲ De voetwassing. „We hebben allemaal verlossing nodig”, zegt de priester. FOTO EDOUARD PLANTINGA

voor mij onverteerbaar. Financieel is het voor een kunstenaar geen vetpot. Tentoonstellingen moet je zelf betalen. Ik geef workshops, krijg opdrachten en verkoop werk. Bijstand wil ik niet; ik pas ervoor om mijn hand op te houden.”

Voorzichtig

Haar foto's zijn zeer bepalend in een ruimte, dat beseft ze. „Het is geen behang.” Op Facebook is ze extra voorzichtig. „Als iemand een klacht indient, heb je een probleem. Ik heb nu mijn tweede account en houd me koest. Ik wil blijven communiceren. Mijn tepels plak ik af met een F, van Facebook of fuck. Laatst was ik vergeten mijn kruis af te dekken. Een vriendin wees me erop. Voor mij is dit zo gewoon.”

In CODA maakt een mannelijke bezoeker dwangmatig foto's van de expositie. Mag dat zomaar? Veel beelden zijn erotisch. „Voor eigen gebruik lig ik er niet wakker van. Maar mijn auteursrecht mag je niet

schenden”, stelt Henriëtte.

In de zelfportretten speelt seksualiteit een minimale rol, meent ze. „Mijn lichaam is mijn klei. In de sauna ben ik me bewuster van mijn lijf dan in het werk.”

Haar 93-jarige vader laat ze alles zien. „Ik heb geen geheimen. Het is ultieme liefde, we hebben respect voor elkaar, maar hij kan niet alles waarderen.”

En met narcisme of exhibitionisme heeft haar werk wat haar betreft niets te maken. „Ik vind mezelf niet mooi. Integendeel. Liever had ik kleine ballerinatietjes. En die billen mogen wel voller. Het is zoals het is. Ik ga gewoon door, ook als mijn lichaam ouder en minder strak wordt. Die confrontatie durf ik aan. Ik heb een missie. Mijn belangrijkste boodschap? Niets is vanzelfsprekend in het leven.”

► *Lilith: Under My Skin*, CODA Museum Apeldoorn, t/m 28/5, coda-apeldoorn.nl

▲ De dorpsbakker kneedt Liliths billen.

FOTO EDOUARD PLANTINGA